

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4894/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Жарковић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско јавно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5383/19 од 04.06.2020. године, у седници од 04.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5383/19 од 04.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 17637/18 од 22.01.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и тужени је обавезан да му накнади материјалну штету у износу од 579.978,00 динара са законском затезном каматом од 18.02.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за законску затезну камату до датума из става првог изреке. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиљи ВВ накнади материјалну штету у износу од 266.881,00 динара са законском затезном каматом од 05.05.2015. године до исплате, а ставом четвртим изреке, њен тужбени захтев је одбијен за исплату законске затезне камате за период пре наведеног датума. Ставом петим изреке, тужени је обавезан да тужиљи ГГ накнади материјалну штету у износу од 466.478,00 динара са законском затезном каматом од 18.02.2016. године, а ставом шестим изреке, одбијен је њен тужбени захтев за законску затезну камату за период пре наведеног датума. Ставовима VII, VIII, IX, XI и XII изреке, тужени је обавезан да тужиоцима накнади нематеријалну штету за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица у износу од по 800.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом X изреке, тужени је обавезан да тужиљи ГГ на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица исплати 700.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.01.2019. године до исплате. Ставом XIII изреке, тужени је обавезан да тужиоцима АА и ГГ на име парничних трошкова исплати по 204.875,00 динара. Ставом XIV изреке, тужени је обавезан да осталим тужиоцима на име парничних трошкова исплати по 189.875,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5383/19 од 04.06.2020. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у деловима ставова првог, трећег и петог изреке, којима је

одлучено о висини материјалне штете, као и у ставовима седмом, осмом, деветом, десетом, једанаестом и дванаестом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталим деловима ставова првог, трећег и петог изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцима АА, ВВ и ГГ исплати законску затезну камату на досуђене износе накнаде материјалне штете од 22.01.2019. године, а у преосталом делу је одбијен њихов захтев за исплату законске затезне камате. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка из ставова тринаестог и четрнаестог изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцима АА и ГГ исплати по 90.031,25 динара, а осталим тужиоцима по 75.031,25 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, законски заступник туженог је благовремено изјавио ревизију због погрешене примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 14.10.2014. године, а побијани део правноснажне пресуде за тужиоца АА износи 800.000,00 динара на име нематеријалне штете и 579.978,00 динара на име материјалне штете, за тужиљу ГГ 700.000,00 динара, а за остале тужиоце по 800.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора ни за једног од тужилаца очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**